

שער הנגב- ערב שבת, כ"ז באדר תשע"ז, 24 במרץ 2017

שלום לחברים ולחברות,

בביטחון

השבוע נפגשנו עם מפקד האוגדה המתבסס ועם מפקד פיקוד העורף החדש. דיברנו על השכנים הבעייתיים שלנו, על העבודות הקדחתניות לאורך הגבול, ציינו בסיפוק שמשימות המיגון הגדולות כבר הושלמו לפני מספר שנים וחידדנו את המטלות שעדיין לא טופלו. ביום ראשון נקיים ישיבת עבודה נוספת עם מפקד פקע"ר.

לשני הג'נטלמן במדים ציינו שהצמיחה הדמוגרפית וההתעצמות הכלכלית של התושבים והישובים הינן עדות לשקט הנפשי שלנו ולאמון שאנחנו רוכשים במערכות הביטחון.

מוכרים את אמא

במפגש חירום שקיימנו עם שר החקלאות, התרענו בפניו על המזימה שנרקמת ב"ועדה הבין משרדית לייעול השימוש בקרקע חקלאית". עוד אנחנו עמלים, באשכול, בשער הנגב ובמועצות חקלאיות נוספות, על הגדלת השטחים שיועברו לישובים בחכירה ארוכת טווח והנה, שוב מתגנב לו רעיון העוועים להוציא למכרז, למרבה במחיר, את הקרקעות שלנו, שחכירתן מתחדשת, מעת לעת. אנחנו נאבק על כך ששטחי החקלאות יעובדו על ידי ההתיישבות הכפרית החקלאית ולא על ידי טייקונים מתל אביב או מקטאר.

יד ביד

בשנה האחרונה התקיים בקבוץ ארז תהליך מרתק עם הקהילה הרב דורית, שעיקרו: הצדעה לדור המייסדים, יצירת קשר בין בני הנוער למייסדי הקבוץ, הקמת ארכיון חי, תוך כדי בניית מועדון לחברים הוותיקים. מרכז החוסן, צוות "מראה מקום", קרן גרשוני, קהילת מטרוווסט והנהלת ארז היו שותפים לעשרות מיזמי תוכן ובינוי קהילתי שמלווים את קליטת עשרות המשפחות הצעירות לישוב. בראשית השבוע חנכנו את מועדון הוותיקים, שנתרם בעיקרו על ידי משפחה בניו ג'רזי, שפעילה מזה חמש עשרה שנים בקשר הידידות עם ארז. בשיאו של הטקס, הובילו נערי הקבוץ את ותיקו, יד ביד, לחדר חשוק, בו נדלקו תמונות זוהרות (שהצעירים עמלו על הכנתן), שמספרות את סיפור הקמת הישוב.

אוהבים, זוכרים, מוקירים

בדורות חוגגים את שנת ה 75 להקמת הקבוץ הדרומי ביותר בשנת 1941. היום נערכה מחווה למייסדים, למי שאיתנו ולרבים שאינם: הוצבה אבן הקדשה בבית העלמין, הוקמה תערוכה של כל המייסדים, בתוספת מכתבים פיקנטיים ובעלי ענין מיוחד מהארכיון העשיר של דורות והתקיימה שיחה על סיפורי המקום.

לכבוד יום הולדתו ה 90 של שמוליק גרוספלד הכינו חבריו בקבוץ [סרטון על חייו המרתקים, בין חורבן לגאולה](#).

יורד מההגה

השבוע נפרדנו רשמי מאלי תורג'מן, מנהל מחלקת התחבורה הוותיק. כמה וותיק? הוא החל לעבוד במועצה כשעודד, המנכ"ל ואני היינו תלמידי י"ב בשער הנגב. ככה וותיק? כמה וותיק? הוא החל לעבוד כשצבי חזן היה ממש חדש כראש מועצה, קיבל את שי חרמש ונפרד מממנו וליווה אותי חמש עשרה שנים. כמה וותיק? כשהתחיל לעבוד, המכללה היתה רק דיבורים חמים, רבין היה בקדנציה הראשונה שלו, לעזה היו נוסעים לתקן פנצ'רים ברכבים ובאופניים וחברי הקבוצ במועצה עבדו בלי משכורות.

אלי הנהיג את המחלקה בימי משבר וצער ובימים רבים של שמחה והצלחה. תודה חבר.

מלמדן השכלתי

כותבת אילת אפשטיין (כפר עזה): "אתמול קיימנו, זו השנה השנייה, את מרוץ השליחים "אולטרה עוטף עזה". המרוץ נהגה והופק על ידי יוסף למדן והקבוצה האתגרית, בשיתוף פעולה פורה עם מפקדי וחיילי אוגדת עזה. לאורך 101 קילומטרים, מחבל שלום דרך יישובי אשכול ושער הנגב ועד לנקודת הסיום בחוף זיקים המתינו לרצים תחנות ריענון והחלפה, שהוחזקו כולן על ידי מתנדבים משלנו, תושבי המקום שנתנו מזמנם ומרצם ותרמו רבות להצלחת האירוע.

במסגרת האירוע השתתפו תלמידי כיתות ו שלנו עם המורות בצעדה באתר החץ השחור. בנקודת התצפית ליד פעמוני הרוח, לזכר אסף סיבוני, בן ניר עם שנפל באסון המסוקים, שמעו הילדים מפיה של אחותו, דפנה, על אסף וכמה שאהב ספורט ואת החיים. ששיית צנחנים ניצחה במרוץ בזמן מרשים ביותר של 7 שעות. מסכם רץ האולטרה הוותיק אריאל רוזנפלד: "במסגרת ההכנות לספרטלון 2017, השתתפתי אתמול באולטרה מרתון עוטף עזה למרחק 101 קמ. המסלול יפה ומגוון, ארגון נהדר של יוסף למדן וקבוצתו, עם סימון מדויק, תחנות מפנקות ונוף בשלל צבעים. תענוג. 9:26 שעות, מקום 1 והרגשה מצוינת". ["על הומאוסטיזיס וקטריזיס"](#) כותב דודי אלון, שהסתפק אתמול ב 46 קילומטר...

"שמים במים"

מירוץ קהילתי נוסף מזומן לנו ביום שישי הבא, 31.3: מירוץ ע"ש איתי, למען ילדי "שמים במים", המאובחנים על הרצף האוטיסטי. לילדים והוריהם בית חם ואוהב במרכז ההידרותרפי בשער הנגב, המרכז שהקים וניהל איתי צורי, שזכרו הטוב נצור עמנו. להשתמע.

"דמעות של שוקולד"

זהו שמו של ספר משותף לתלמידי היסודי ותלמידות המכללה. כבר שנה חמישית שבית הספר היסודי והמחלקה לתרבות – יצירה וההפקה במכללת ספיר מוציאים לאור ספר שירים שנכתבו בסדנה מיוחדת, בה מנחות הסטודנטיות את תלמידינו הצעירים.

ד"ר דפנה בן צבי, מנחת הסדנא, כותבת: "מתי אנחנו עצובים? למי אנחנו מתגעגעים? מה מרגש אותנו? אלו הן חלק מהמשאלות שעמדו בלב מפגשי סדנת הכתבה (..) שירה כזמן (ג'1) מספרת כי מה שישמח אותה הוא: "אח קטן תינוק, עם אף כפתור ופה מתוק". סופי גורן (ג'1) מביעה בחרוזים מלאי הומור מה היא מרגישה כשהיא עצובה: "כשעצוב לי אני כמו ציפור שלא יודעת לעוף, כשעצוב לי זה רק אוף, אוף, אוף". (..) הילדים משיבים למלים כוח אבוד, שיש להן כוח קסם לשנות מציאות (..) או במלים של שי קליגאר (ה'4) – להפוך מפלצת לידידה:

"יום אחד גיליתי שבחדר שלי גרה מפלצת,

היו לה קרניים עבות וחזקות והמון שערות.

היתה לה עין אחת ירוקה

היא היתה מאד מפחידה.

רעדתי, הרגשתי צמרמורת,

הסתכלנו זו על זו,

ופתאם ראיתי שגם היא כולה רועדת ומפוחדת.
נתתי לה שמיכה כדי שלא תהיה מבוהלת,
ומאז יש לי מפלצת שמחה וצוהלת." "

שבת שלום, אלון